

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

4.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРИКЪ, 13-го Января. — Wilno. WTOREK, 13-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 5-го Января.

Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: даше Высочайше утвержденіемъ положеніемъ Комитета ГГ. Министровъ, 25 Января 1844 года, и оканчивающееся 1-го Января 1848 года, разрешеніе безошлинного привоза изъ за границы лошадей, по всемъ таможнямъ, на Европейской границѣ состоящимъ, продолжить еще на пять лѣтъ, т. е. по 1-е Января 1853 года.

— Въ Полицейскихъ Вѣдомостяхъ читаемъ: „Въ добавление къ напечатанному въ N. 275 му Полицейской Газеты извѣстію считаемъ долгомъ присовокупить, что утонувшій-было, въ Невѣ, 10-го Декабря, въ 5-мъ часу по полудни, Нюландской Губерніи, города Экнеса, золотыхъ дѣлъ подмастеръ Германъ Биндеръ, по вытащениіи изъ воды, по приказанію Ея Императорскаго Величества, лично замѣтившей сіе несчастное приключение, былъ отправленъ немедленно въ Главный Придворный Госпиталь для пользованія, въ сопровожденіи Гофъ-Медика Гигинботома, и вмѣстѣ съ симъ Ея Величество изволила приказать Своему Гардеробмейстеру немедленно изготовить для Биндера все новое платье съ запасомъ.

„Въ госпиталѣ Германъ Биндеръ, получивъ потогонное лекарство и прочія медицинскія пособія, всю ночь потѣль, на слѣдующее утро оправился, а 13 го числа сего мѣсяца былъ уже здоровъ и изъ госпиталя выписанъ, и того же дня прибывшими за нимъ Гардеробмейстеромъ и Гофъ-Медикомъ одѣтъ въ новое его платье, и увезенъ для личного представленія къ Ея Величеству, Высокой Благодѣтельницѣ, согласно волю Ея Императорскаго Величества.“

В а р ш а в а.

Объ учрежденіи Благороднаго Института
въ Варшавѣ.

Съ Высочайшаго Его Императорскаго Величества соизволеніемъ, предполагается учредить въ Варшавѣ Благородный Институтъ. Въ это заведеніе будутъ принимаемы: дѣти потомственныхъ и личныхъ дворянъ, хотя бы документы ихъ не были окончательно утверждены Герольдією, всѣхъ чиновниковъ вообще, Защитниковъ при Судахъ и Нотаріусовъ, владѣльцевъ значительнѣйшихъ недвижимыхъ имѣній, а также значительнѣйшихъ промышленныхъ заведеній, банкировъ и купцовъ, пользующихся такъ называемыми

WIADOMOSCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 5-go Stycznia.

JEGO CESARSKA Mośc Najwyżej rozkazać raczył: wydane przez Najwyżej zatwierdzoną Uchwałą Komitetu PP. Ministrów, z d. 25-go Stycznia 1844 roku, i kierującą się do dnia 1-go Stycznia 1848 r., pozwolenie na wprowadzanie bez cza z zagranicy wszystkie komory, na granicy Europejskiej znajdujące się, przedłużyć jeszcze na lat pięć, t. j. do 1-go Stycznia 1853 roku.

— W Gazecie Policyjnej donoszą: „W dodatku do ogłoszonego w N. 275 Gazety Policyjnej zawiadomienia, pośpieszamy donieść, że tonący w Newie, d. 10-go Grudnia, o godzinie 5-ej z południa, czeladnik jubilerski Herman Binder, z miasta Eknes gubernii Niemandskiej, po wydobyciu go z wody, na rozkaz Jej Cesarskiej Mości, osobiste widzącej ten nieszczęśliwy wypadek, odwieziony był niezwłocznie do Głównego Szpitala Nadwornego, na kuracjum, w towarzystwie Medyka Dworu Higibotoma, przy czym Jej Cesarska Mość rozkazać raczyła Swemu Szatnemu, przygotować natychmiast dla Bindera wszystką odzież nową, z zapasem.

„W szpitalu, Herman Binder, przyjawszy lekarstwo na poty, przy innych środkach lekarskich, przez całą noc potniał, nazajutrz z rana wrócił do sił, a d. 13-go b. m. był już zdrow, i tego dnia, ubrany w nową odzież, przez przybyłych po niego Szatnego i Medyka Dworu, zawieziony został, dla osobistego przedstawienia Jej Cesarskiej Mości, — zgodnie z wolą NAJJAŚNIEJSZEJ PANI.

W a r s z a w a.

O otwarciu Instytutu Szlacheckiego w Warszawie.

Z Najwyższem JEGO CESARSKIEJ Mości zezwoleniem, ma być otwarty w Warszawie Instytut Szlachecki. Do tego zakładu przyjmowani będą: synowie dziedzicznej i osobistej szlachty, chociażby dowody ich rodowitości nie były ostatecznie zatwierdzone przez Heroldię; wszystkich Urzęduników w ogólności, Obrońców przy Sądach i Notaryuszów, Właścicieli znaczniejszych dóbr nieruchomości, tudzież znaczniejszych zakładów przemysłowych, Bankierów i Kupców, używających tak nazwanego prawa remissowego. Dzieci wyznań nie Chrześciańskich

ваемымъ ремисовыимъ правомъ. Дѣти не Христіян-
скихъ исповѣданій не допускаются въ Институтъ.
Цѣль этого заведенія состоитъ въ томъ, чтобы доста-
вить родителямъ, незимѣющимъ возможности наблю-
дать лично за воспитаніемъ своихъ дѣтей, вѣрныя
средства къ приличному ихъ образованію и къ при-
влечению для поступленія въ Университеты, или дру-
гіешия учебныя заведенія Имперіи, или въ Го-
звѣщенную службу.

Въ Институтѣ полагается имѣть до 200 пансионеров.

Курсы ученія будуть соотвѣтствовать вышеозначеному цѣли и состоять прімѣнительно къ дворянскимъ Институтамъ Имперіи, изъ семи классовъ. Для каждого класса назначается по одному году.

24 Января въ 4½ часа по полуночи, скончался здѣсь б. Профессоръ б. Варшавскаго Университета, а потомъ Директоръ Астрономической Обсерваторіи и Кавалеръ Ордена Св. Станислава, Францъ Армилей.

— Варшава имѣть пространсва 3,696 морговъ и
28 1/4 прента Поверхность улицъ занимаетъ 517,681
квадратныхъ саженъ; мостовыхъ каменныхъ 141,
не вымощенныхъ 79, итого 220; церквей православ-
ныхъ 6, римско-католическихъ 35 и прочихъ христіан-
скихъ вѣроисповѣданій 3, богомоленъ съ молитвенными
домами 94; домовъ казенныхъ каменныхъ 63, дере-
вянныхъ 6, домовъ частныхъ каменныхъ 1,883, дер-
вянныхъ 1,165, итого 3,048.

Д-ръ Стернъ въ Ченстоховѣ, основывался на двухъ успѣшныхъ случаяхъ лечения отъ ужаленія змѣи, совѣтуетъ ужаленому часть тѣла мочить, въ продолженіи часа и болѣе, въ теплой водѣ съ живыми лягушками. Лягушки при этомъ пухнутъ и вздыхаютъ, а уязвленный освобождается отъ вредныхъ послѣдствій ужаленія.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

ФРАНЦІЯ

Парижъ 3 Января.

Его Величество Король, — ~~съѣхалъ~~ сегодня
въ министровъ; завтра Е. В. отпра-
вится въ Дре, на погребеніе своей сестры.

— Вчера и третьего дня, Король и Королевская фамилия не принимали никого кромъ министровъ и вышедшихъ чиновниковъ. Тѣло принцессы Аделаиды выставлено на катафалкѣ въ той самой комнатѣ, где она жила, въ павильонѣ Флоры. Герцогъ Немурскій, по порученію Короля, займется похоронами своей тетки; на погребеніе прибудутъ также Король и Королева Бельгійскіе.

— Въ журналѣ *Patrie* пишутъ, что Король потребовалъ принца Омальскаго въ Парижъ.

— Въ *Gazette de France* утверждали, что принцесса Аделаида оставила наследство во 100 миллионов фр.; но въ *Presse* доказывалось, что это неправда. Шокойная принцесса получала 1,800,000 фр. годового дохода, едственное обладала капиталомъ въ 60 милл. Духовнымъ завѣщаніемъ своимъ отказалась она герцогу Шартрскому, младшему сыну привца Орлеанскаго 2 миллиона фр., герцогу Пемурскому 10 милл., одинъ миллионъ назначила для раздачи разныемъ лицамъ, а остальное имущество раздѣлила между принцами Жувильскимъ и Монпансерскимъ.

— Господа Дюпенъ и Одилонъ-Барро назначены исполнителями духовнаго завѣщанія принцессы Аделаиды.

— Адресная комиссия палаты первовъ, избравшая въ президенты барона Баранта, имѣла уже не сколько засѣданій.

— Сегодня происходило публичное засѣданіе палаты депутатовъ, при чмъ министръ финансовъ, г-нъ Дюмонъ представилъ слѣдующіе проекты постановлений: о дополненіи чрезвычайныхъ кредитовъ 1847 и 1848 годовъ; о пониженіи пошлины на соль и почтовой платы отъ писемъ, и объ исключеніи изъ книги государственного долга 15,000,000 фр. уплаченныхъ комиссію погашенія государственного долга. Палата, по выслушаніи предложенийъ министра, отправи-

nie przyjmują się do Instytutu. Celem tego zakładu jest dostarczyć rodzicom, niemającym możliwości czuwać osobiste nad wychowaniem swoich dzieci, środków pewnych do odpowiedniego ich ukształtowania i przygotowania ku wejściu do Uniwersytetów, lub innych wyższych Zakładów Naukowych Cesarstwa, albo też do służby Rządowej.

W Instytucie ma być utrzymywanych 200 pensy-
narzów.

Kurs nauk odpowiadać będzie wyżej wskazanemu celowi i skłać się, podobnie jak w Instytutach Szlacheckich w Cesarstwie, z klass VII; dla każdej klasy przewznaeca się rok jeden.

Warszawa ma rozległość 3,6^o6 morgów i 28 tące. Powierzchnia ulic zajmuje 517,68 tące siedmiu kwadratowych. Ulic brukowanych jest 141, niebrukowanych 79, ogółem 210; kościółów Grecko-Rosyjskich 6; Rzymsko-Katolickich 35; innych chrześcijańskich wyznań 3; bożnic z domami modlitw 94,— domów skarbowych murowanych 63, drewnianych 6; domów prywatnych murowanych 1,883, drewnianych 1,165,— ogółem 3,018.

— Dnia 14 Stycznia o godz. 4½ z rano, zszedł z tego świata ś. p. Franciszek Armiński, b. Professor b. Uniwersytetu Warszawskiego, Kawaler Orderu Sw. Stanisława, a później Dyrektor Obserwatorium Astronomicznego.

Na ukąszenie żmii, Dr. Stern w Częstochowie, opierając się na dwóch pomyslnych wypakach uleczenia, radzi urażony zębami tego płaza członek, moczyć godzinę lub więcej w naczyniu cieplą wodą i żywemi żabami napełnionem. Zaby wówczas puchną i zdychają, a osoba zraniona uwalnia się od szkodliwych następstw ukąszenia żmii.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

F R A N C Y A.

Paręż, 3 styrcznia.

Król przewodniczył dzisiaj dwie godziny Radzie Ministrów; jutro wieczorem, wyjedzie na pogrzeb siostry do Dreux.

— Wezój i onegdaj, Król, Królowa i cała Królewska
rodzina nie przyjmowali nikogo, prócz Ministrow i wyż-
szych urzędników. Zwłoki Xięźniczki Adelaidy złożone
są na kaflaku, w pokoju, który zajmowała w pawilonie
Flory. Monarcha polecił Xięciu Nemours zająć się obrze-
dem pogrzebowym ciotki, na który zjadą także: Król i Kró-
lowa Belgijscy.

— *Patie* donosi, że Król powołał Xięcia Aumale do
Paryża.

— *Gazette de France* utrzymywała, że Xiężniczka Adelaida zostawiła 100 milionów franków majątku; *Presse* zaś dowodzi, że miała tylko 1,800,000 franków dochodu, co przedstawia kapitał 60 000,000. Testamentem swoim przeznaczyła Xięciu Chartres, drugiemu synowi Xięcia Orleanu, dwa miliony, Xięciu Nemours 10,000,000, milion na rozmaite drobne sze uposażenia, a resztę majątku rozdzieliła między Xiążąt: Joinville i Montpensier.

— Panowie Dupin i Odillon Barrot mianowani są wykonatorami testamentu Xięży Adelaidy.

— Komisja adresowa Izby Parów obrąza swoim Prezesa Barona Barante, i już kilka odbyła posiedzeń.

— Dzisiaj, odbywało się publiczne posiedzenie Izby Deputowanych, na którym Minister skarbu, P. Dumou, złożył następujące projekty do prawa: o uzupełnieniu nadzwyczajnych kredytów na lata: 1847 i 1848; o zniżeniu podatku od soli i opłaty pocztowej od listów, tudzież o wykreśleniu 15,000 000 fr. z wielkiej księgi, spłaconych przez komisję umorzenia długu narodowego. Izba, wysłuchawszy wniosków Ministra, popierających rzeczone projekty, udała się do swoich biur, w celu wybrania człon-

лась въ свои отдельения, для выбора членовъ комиссий, существующихъ разсмотрѣть сіи проекты. Консервисты присутствовали при семъ въ весьма значительномъ числѣ. Всѣ министры и союзники депутатами, участвовали въ балотировании. Въ некоторыхъ отдельныхъ оппозиціонныхъ члены небалотировали. Всѣ избранные адресные комиссары суть консервисты, равно какъ и всѣ члены счетной комиссии.

— Представленный сегодня въ палату бюджетъ расходовъ на 1849 годъ составляетъ 1,382 468,322 fr.; на текущій годъ бюджетъ составляетъ 1,364,581,670. Министръ финансовъ подговариваетъ, что доходы въ 1849 году, будуть простираться до 1 383 469,360, следовательно остатокъ составитъ 1,100,000.

— Депутатъ Морни, принадлежащий къ такъ называемымъ консервистамъ движений цивилизаций, напечаталъ въ *Revue des deux Mondes* статью о настоящей политикѣ кабинета, въ коей доказывается, что испанское бракосочетаніе уменьшило влияние Франціи въ Европѣ. Стосовительно избѣгательской реформы, Г. Морни требуетъ покрайней мѣрѣ реформы парламента посредствомъ мѣры, которая расширила бы черты непрофессиональности и уменьшила число чиновниковъ въ палатѣ депутатовъ. Эмиль Жирарденъ, въ издаваемой имъ газетѣ *La Presse* поддерживаетъ эту статью строгой критикѣ, въ сълѣдствіе чего Г. Морни вынужденъ его на дѣль. Секундантами Г. Морни бываютъ маршалъ Блюжъ и маркизъ Лавалеттъ, а г. де Жирарденъ: герцогъ Реджю и Г. Мальвиль.

— При открытии биржи 27го Декабря, приказано было постановление правилъ биржи, по которому пятипроцентный дисконто понижены на четыре процента. Это произведетъ весьма благопріятное въяніе на расчеты въ концѣ года по торговымъ и промышленнымъ дѣламъ. Въ сълѣдствіе этого публичная ассигнація значительно подешевѣла въ цѣнѣ.

— Въ *Montmartre* напечатанъ списокъ 160 лицъ, получившихъ, по представлению морскаго министра, ордена почетного легіона, или произведеніемъ въ высшій степень онаго. Сперхъ этого, Король подчинилъ 279 грамотъ сего ордена.

— По письмамъ изъ Орана отъ 25 Декабря въ департаментѣ Абдъ-Кадера находится еще 6.000 чел. Она была расположена близъ лагеря Немуръ и состояла подъ прикрытиемъ онаго. Въ департаментѣ много раненыхъ, которыхъ пользуютъ теперь Французскіе врачи. Въ *Patrie* пишутъ, что кабинетъ постановилъ привезти Абдъ-Кадера въ Парижъ до решения его участія.

— Въ *Journal des Débats*, по изданіи своего мѣсяція, относительно покоренія Абдъ-Кадера, пишутъ, что принцъ Омальскій, принимая его пистолетъ, сказалъ: „Это для Короля.“ Нотомъ, принимая саблю, отдалъ ее генералу Ламорисьеру, сказавъ: „Эта сабля для васъ; вы действительно заслужили ее.“ Въ томъ же журнальѣ напечатанъ списокъ лицъ, въ особности содѣйствовавшихъ къ покоренію Алжира. Въ этомъ спискѣ помѣщены имена: Бурмона, Вертезена, Клозеля, Ровиго, д'Эрлона, принца Орлеанскаго, герцога Немурскаго, маршала Вале, Бедо, Каванька, Шандарнъ, Ламорисьера и преимущественно маршала Блюжа, завоевавшаго эту колонію для Франціи и сокрушившаго власть Абдъ-Кадера.

— Пистолетъ и сабля Абдъ-Кадера привезены въ Парижъ адъютантомъ принца Омальскаго, полковникомъ марк. Вофорть, который сопровождалъ эмира до Тулона, и оттуда третьяго дня прибылъ сюда. Пистолетъ врученъ Королю, а сабля женѣ генерала Ламорисьера.

— Нидерландское правительство продало Франціи за большую сумму орудій, которые будутъ доставлены во Францію изъ Местрихта, Нимвегена и другихъ голландскихъ крѣпостей.

— Съ 1-го Января, начался новый порядокъ почтоваго сообщенія между Парижемъ и Лондономъ.

— Новый неаполитанскій посланикъ прибылъ въ дворѣ, маркизъ Петра Кастила, прибылъ въ Парижъ.

4 Января.

Королевская фамилия возвратится изъ Дре сегодня, вечеромъ. Вчера предъ отѣздомъ туда, Король принималъ въ аудиенціи назначенаго секретаремъ посольства въ Брюссель, графа де ла Фресанга.

— Король заказалъ ваятелю Прадье сдѣлать памятникъ принцессы Аделаїды.

ków Lomissyj, majacychъ je rozlierać. Wszyscy Ministrowie będacy Deputowanymi mieli u ział w głosowaniu. W niektórych biurach członkowie opozycyjni wstrzymali się od głosowania. Wszyscy mianowani Komisarze adreso-wi są konserwistami, równie jak wszyscy członkowie Komisji Rachunkowej.

— Złożony w dniu dzisiejszym Izbie Deputowanych budżet wydatków na rok 1849, wynosi 1,382 468,322 fr. Budżet na rok bieżący do dnia 1,364,581,670. Minister sądzi, że dochód w roku 1849 uezyni 1,383,469,360; za-tem przewyższa wyniosłaby 1,00,000 fr.

— Deputowany Morny, który nalezy do frakcji tak nazwanych postepowych konserwatystów, umieścił w *Revue des deux Mondes* artykuł o temu, iż polityce gabinetu, w którym dowodzi, że hiszpańskie małżeństwa zmniejszyły wpływ Francji w Europie. Co do reformy wyborczej, żąda P. Morny przynajmniej reformy Parlamentu za pomocą średka, któryby zakres niewłaściwości rozszerzył i leżeb urzędników w Izbie Deputowanych zmniejszył. P. Emil Girardin podał ten artykuł w swojej gazecie *La Presse Larcz's* ostryje, w skutek czego P. Morny w zwał go na pojedynek Sekundantami P. Morny są: Marszałek Bugeaud i Marquise Lavalette, a P. Gi-rardin: Xiążę Reggio i P. Malleville.

— Za otworzeniem giełdy, 27 grudnia, przyklecone zostało postanowienie administracji banku, przez które 5 proc. ciscoonto znów na 1 proc. zwiększone zostało. Postanowienie to wywiże Lardzo pomyslny wpływ na obchody przy końcu roku w interesach handlu i przemysłu. Jakoż papiery publiczne znacznie poszły w g. rę.

— *Monten* ogłasza listę 160 osób, które na przedstawienie Ministra marynarki otrzymały order Legii honorowej lub na wyższe stopnie onego posunięci zostali. Król po-pisał p. ocz tejo 279 nominacji na tenże order.

— Według listów z Oranu, z dnia 25 grudnia, deira Abd-el-Kadera, licząca jeszcze ok. 6 600 głów, znajdowała się w poblizu ob. zu Nemours, i pod jego ochroną. W re-eczonę deira znajdują się wielu ranionych, którzy obecnie pielęgnowani są przez lekarzy francuski h. *Patrie* donosi, że galaret p. stanowił kazać przywieźć Abd-el-Kadera do Paryża, wprzod nim o jego przyszłym losie postanowi.

— *Journal des Débats*, wynurzywszy swe zdania o ważności podania się Abd-el-Kadera, opowiada, że Xiążę Aumale, gdy mu Emir Eron swoje złożył wzajemnego pistoletu, i rzekł: „To dla Króla“. Następnie, bio aż do ręki szabli jego podał ją generałowi Lamoriciere, z temi słowami: „Ta szabla est dla Pana; sprawiedliwość na nie zasłużyła“. Też sam dzienik ogłosił imiona znakomitych wodzów, którzy się szczyglały do podboju Algieru przy-jezyli, a te są: Bourmont, Berthezéne, Clauzel, Rovigo, d'Erlon, Xiążę Orleański, Xiążę Nemours, Valée, Bedau, Cavaignac, Changarnier, Lamoriciere, a nadawszystko Marszałek Bugeaud, który i kolenią tą dla Francji zapewnił, i potęgę Abd-el-Kadera obalił.

— Pistolet i pałasz Abd-el-Kadera przywiezione zostały do Paryża przez Pułkownika Margr. Beaufort, adjutanta Xięcia Aumale, który towarzyszył Emirovi do Tulonu, i z tamtad onegdaj tu przybył. Pistolet doręczony został Królowi, a pałasz żonie generała Lamoriciere.

— Rząd Niderlandów przedał francuzkiemu, za znaczną sumę, pewną ilość działa, które z Mistrzyni i Nimegi, tutdzież z innych twierdz Hollenderskich, do Francji sprowadzone będą.

— Nowy Poseł Neapolitański przy dworze tutejszym, Margrabia Pietra Castella, przybył do Paryża.

— Nowa służba pocztowa między Paryżem a Londynem rozpoczęła się z dniem pierwszym stycznia.

Dnia 4 stycznia.

Dziś wieczorem wróci rodzinna Królewska z Dreux. Wezoraj, przed odjazdem do tego miasta wieczernego spotyczku swojej rodziny, udzielił Król posłuchanie pożegnalne Hr. De la Fressange, mianowanemu Sekretarzem poselstwa w Bruxelli.

— Król polecił rzeźbiarzowi Pradier wyrobienie pomnika dla Xiężniczki Adelaidy.

(1) *Le Monde*

— Носится слухъ, что герцогъ Омальскій пріѣдетъ на нѣкоторое время въ Парижъ. Въ отсутствіе его, должность алжирскаго генерал-губернатора будетъ исправлять генералъ Ламорисьеръ, для котораго Его Высочество намѣренъ просить званія маршала.

— Жители города Алжира, въ знакъ признательности къ генералу Ламорисьеру, за дѣйствія побудившія Абд-ель-Кадера сдаться, намѣрены поднести ему въ подарокъ почетную шпагу.

— Графъ Коллоредо и генералъ Радовицъ имѣли вчера съ предѣдателемъ министровъ совѣщаніе о швейцарскихъ дѣлахъ.

— Министры: иностранныхъ дѣлъ, внутреннихъ дѣлъ, военный и финансъ, были третьимъ днемъ въ адресной комиссіи палаты депутатовъ, для сообщенія ей требуемыхъ поясненій. Комиссія выслушала вчера и прочихъ министровъ; по этому ожидать можно, что чрезъ нѣсколько дней она составить адресъ на тронную рѣчь.

— Вопросъ — какъ поступлено будетъ съ Абд-ель-Кадеромъ, — занимаетъ вънѣ всѣ умы. Говорятъ, что до отправленія его въ Египетъ или въ Сирію, правительство потребуетъ отъ Мегмеда-Али или отъ Султана ручательства и не прежде какъ по полученіи онаго дозволитъ пленнику отиравиться въ путь; между тѣмъ, для жительства его, назначенъ замокъ Ламальга, близъ Тулона, где съ нимъ будутъ обращаться съ должностною санкціей. По заключенію другихъ, онъ будетъ привезенъ въ Парижъ; но первое изъ сихъ предположеній кажется правдоподобиѣ. Во всѣхъ полученныхъ изъ Алжира письмахъ увѣдомляютъ, что извѣстіе о поимкѣ эмира обрадовало не только европейскихъ, но и туземныхъ жителей этого города; даже генералъ Ламорисьеръ, по полученіи отъ полковника Монтобана донесенія о сдачѣ Абд-ель-Кадера, написалъ въ отвѣтъ слѣдующія слова: „Я не повѣрю этому до тѣхъ поръ, пока его не увижу.“ Отвѣтъ сей достаточно изображаетъ, какое имѣли понятіе о тѣхъ средствахъ, кои могъ онъ изобрѣсти въ своемъ умѣ, даже въ самомъ отчаянномъ положеніи. Принцъ Омальскій обѣщалъ ему написать къ Мароккскому Султану, о выдачѣ изъ Феца Бу Гамеда, который добровольно пожертвовалъ собою для его пользы. Абд-ель-Кадеръ съ своеї стороны, разослалъ письма къ своимъ приверженцамъ, съ увѣдомленіемъ, что онъ покорился Франціи. Онъ хотѣлъ было нѣсколько дней оставаться въ Оранѣ, но мысль что онъ содѣлался пленникомъ на Африканской землѣ, была для него столь мучительна, что онъ потребовалъ, чтобы скорѣе отправили его во Францію. Прощаюсь съ принцемъ Омальскимъ, Абд-ель-Кадеръ благодарили его, за милостивое обращеніе, и сказали съ восторгомъ: „Аллахъ! Аллахъ! не оставляй раба твоего!“ Морской перебѣзъ былъ весьма затруднителенъ, по причинѣ бурной погоды; пленные Арабы много страдали, тѣмъ болѣе, что нѣкоторые тяжело ранены; самъ Абд-ель-Кадеръ раненъ легко въ ногу. Французские врачи, на пароходѣ „Асмодей“ старались оказывать страждущимъ всякое пособіе, и получили отъ него письменное извѣщеніе признательности, въ слѣдующихъ выраженіяхъ: „Хвала единому Богу! Отъ Абд-ель-Кадера-Бен-Маги-Эддина, къ французскимъ врачамъ. Да вознаградитъ васъ Богъ и исполнитъ всѣ ваши желанія, какъ вы того заслуживаете. Вы поступали человѣколюбиво съ ранеными товарищами моими; да воздастъ вамъ за то Богъ и вознаградитъ васъ по всесердной милости своей. Все въ Его власти!“ Въ деирѣ Абд-ель-Кадера находится женщина Юлія, известная подъ именемъ: „Христіанки“. Она свыкалась съ обычаями Арабовъ, и убѣдительно проситъ, чтобы ей позволено было раздѣтъ участь съ мужа.

6 Января.

Вчерашияго числа Король возвратился съ своего фамиліею изъ Дре въ Парижъ, гдѣ находился на похороненіи своей сестры.

— Прибывшая третьимъ днемъ изъ Брюсселя Бельгійская Королева тотчасъ отправилась въ Дре, откуда вмѣстѣ съ Королемъ прибыла обратно въ Парижъ.

— Въ завтрашнемъ засѣданіи палаты первъ прочтень будеть проектъ адреса тронной рѣчи, составленный адресною комиссіею палаты депутатовъ, а потомъ палата приступить къ своимъ занятіямъ. Вчера предѣдатель кабинета а равно министры: военный, морской и торговли, представляли падатѣ нѣкоторыя объясненія по дѣламъ.

— Krążą pogłoski, że Xiążę Aumale zjedzie na czas niejaki do Paryża; przez czas nieobecności, zastępować go będzie Jeneral Lamoriciére, dla którego Xiążę chce wyjechać laskę Marszałkowską.

— Miasto Algier, oceniając ważną przysługę Jeneralu Lamoriciére, przez znaglenie Abd-el-Kadera do poddania się, postanowiło ofiarować mu szpadę honorową.

— Hr Colloried i Jeneral Radowitz mieli wezwanie z Prezesem Ministrów naradę, w przedmiocie spraw Szwajcarskich.

— Cnogdaj, udali się Ministrowie spraw zagranicznych, skarbu i wojny do Komisji adresowej Izby Parów, w celu udzielenia jedyż dżadanych wyjaśnień. Taż Komisja przesłuchała wezwanie innych Ministrów; spodziewa się zatem nalezy, że za kilku dni złoży projekt do adresu na mowę tronową.

— Pytanie, co się stanie z Abd-el-Kaderem? wszystkich obecnie zajmuje. Mówią, że przed wysłaniem go do Egiptu lub Syrii, gabinet żądał rekoñci od Mehmed-Alego i Sułtana, i dopiero, po jej otrzymaniu, dzwoli Emirowi udać się w drogę; przez ten zaś czas wyznaczone mu będzie miejskanie w zamku Lamalque, pod Tulonem, gdzie z należnymi mu względami traktowany będzie. Innym niemniej, że do Paryża przywieziony zostanie, zdaje się atoli, że pierwsze jest podobniejszem do prawdy. Wszystkie listy z Algierem opiewają, że pojmanie Emira napełniło radością, nie tylko Europejskich, ale nawet i Arabskich mieszkańców tego miasta; sam nawet Jeneral Lamoriciére, odebrawszy od Półkownika Montauban wiadomość o jego poddaniu się, odpisał mu te wyrazy: „Nie uwierzę temu, pokąd go nie ujrę.“ Odpowiedź ta maluje dostaćcznie, jakie miano wyobrażenie o śródkach Emira, które nawet w najrozpaczałliwszem położeniu, w gieniuszu swoim mógł znaleźć. Xiążę Aumale przyrzekł mu wstawić się do Cesarza Muje-Abd-e-Rhamana, aby wypuścił z Fezu Bu-Hamediego, który dobrzownie za niego się pośnielił; natomiast Abd-el-Kader rozpisał listy do swoich zwolenników, z oświadczenielem, że się poddał Francji, co jest nader ważnym dokumentem. Checiał kilka dni pozostać w Oranie, ale myśl ta, że jest jeszcze na ziemi Afrykańskiej, stała się dlań tak nieznośną iż pożądał sam, aby go jak najprędzej do Francji wyprowadiono. Zegnając Xięcia, podziękował mu za uprzejme obejście się, i rzekł z zapałem: „Allah! Allah! nie opuszczaj swego sługi!“ Przeprawa była nader burzliwa, co sprawiało wielką przykrość Arabom, tém więcej, że wielu z nich ciężko, a sam Emir kilka razy lekko jest w nocy raniony. Lekarze parostatku *A-mo-té* opatrywali eierpiących, za co Emir złożył im na pismie następujące podziękowanie: „Chwala jedynemu Bogu! Pismo Abd-el-Kadera-Ben-Mahi-Edun do lekarzy francuskich. Oby Bóg w swojej dobroci, raezył ich wynagrodzenie i zadosyęczyni ich życzeniom, jak na to zasługują. Postępowalście dobroliwie z mymi towarzyszami ranonymi. Niechaj was za to Bóg swój łaski udzieli i wynagrodzi was. Jest bowiem mocem we wszelkich rzezech!“ W deirze Abd-el-Kadera znaleziono kobietę francuską, imieniem Julią, która tamże znana była pod imieniem „Chrześcianki“. Ta kobieta przejęła zupełnie obyczaje i zwyczaje Arabskie, i prosiła usilnie, aby mogła podzielać los swego męża.

Dnia 6 Stycznia.

W dniu wezorajszym wrócił Król z rodziną swoją do Paryża z Dreux, gdzie się na pogrzebie swojej siostry znajdował.

— Królowa Belgijska przybyła onegdaj z Bruxelli, natychmiast udała się do Dreux, z kądem dzisiaj z Królem do Paryża wróciła.

— Na jutrzejszym posiedzeniu Izby Parów odczytany będzie projekt do adresu na mowę tronową, przygotowany przez komisję. Komisja adresowa Izby Deputowanych zajmuje się także włożoną na nią pracą i wezwanie słuchała wyjaśnień, udzielanych jedyż przez Prezesa gabinetu, tudzież Ministrów: wojny, marynarki i handlu.

— Генеральный маршал Султъ уже несколько дней болен гриппомъ.

— Маркиза Норманби возвратилась изъ Лондона.

Англия. Лондонъ, 3 Января.

Третьего дня, въ день Нового-Года, по приказанию Королевы, разданы были бѣднымъ, въ Виндзорѣ: говядина, хлѣбъ картофель, плумпудингъ, одѣніе и 456 центнеровъ каменаго угля. Королева со всѣмъ дворомъ присутствовала при раздачѣ.

— Изъ журнала *Times*: „Никогда еще Англія не потерпѣла столько бѣдствій, какъ въ прошломъ году. Въ теченіи 12 мѣсяцевъ, 4,000,000 людей боролись съ ужасною смертію. Недостатки и повальная болѣзни разрывали узы родства и издѣвались надъ столько хвалимою образованностию Англіи. Сотни тысячъ людей переносили несъ роды недостатковъ и нищеты. Сто тысячъ выходцевъ, спасаясь отъ голода, встрѣтили смерть въ снѣгахъ и лѣсахъ Нового Свѣта. Но судьба преслѣдовала не однихъ бѣдныхъ и богатые испытывали ея могущество. Ни одно сословіе, ни одинъ городъ, ни одна страна, не укрылись отъ ударовъ роки. Но мы не должны роптать на Промышленіе. Мы сами, народъ и люди государственные, виновны въ постигшихъ насъ несчастіяхъ. Самолюбіе и низкія страсти, равнодушіе и безчувственность нашихъ государственныхъ мужей, пренебреженіе спасительныхъ правилъ и предостереженій, привели на насъ бѣдствія, приставили движеніе торговли и лишили насъ доброй славы. Это — правда не лестная, но полезная. Чего не избѣжали мы въ прошедшемъ, того можемъ избѣгнуть въ будущемъ.“

По официальнымъ свѣдѣніямъ въ финансовоомъ 1846 году, расходы составляли 55,583,328 ф. ст., именно: 2,817,777, назначено было на управление по сбору податей; 28,077,987, на проценты отъ государственного долга; 1,527,356, на управление гражданской частіи; 1,698,865, на вѣдомство юстиціи; 350,818, на дипломатической корпусѣ; 16,864,797 ф. стер. на содержание сухопутныхъ войскъ и флота.

— Отчетъ англійского банка, за прошлую недѣлю, весьма благопріятенъ. Наличный капиталъ состоялъ изъ 12,236 526 ф. ст., а векселями изъ 25,609,075. Извѣстие о смерти принцессы Аделаиды произвело на биржѣ непріятное впечатлѣніе.

— Изъ журнала *Globe*: „Посланіе президента Соединенныхъ Штатовъ составляетъ предметъ всеобщихъ толковъ въ Сити. Документъ этотъ такъ обширный, что достаточно будетъ упомянуть только, что говорить о немъ. Продолженіе войны съ Мексикою считаются зіть большими несчастіемъ, тѣмъ болѣе, что съѣдѣніемъ этой войны, долженъ быть новый засѣмъ и запрещеніе вывозить изъ Соединенныхъ Штатовъ наличные деньги. Отчѣтъ о государственныхъ доходахъ успокоителенъ и доказываетъ, что новый тарифъ произвелъ благоріатныя послѣдствія.“

— Въ Сутгемптонѣ прибылъ изъ Вера-Круца пакетботъ, съ слитками серебра и золота. Когда грузъ этотъ находился уже на пакетботѣ, изъ Мексики получено было отъ генерала Скотта запрещеніе вывозить драгоценные металлы. Дорога изъ Мексики въ Вера-Круцъ представляетъ картину опустошенія. Съ приближеніемъ непріятеля, жители покидаютъ селенія и уходятъ въ лѣса. Ген. Бутлеръ выступилъ изъ Вера-Круца въ Мексику, съ 8,000 войска; изъ столицы отправлено въ означенный городъ 1,500 чел. раненыхъ и больныхъ.

5 Января.

Биль обѣ эманципації Евреевъ, внесенный въ верхнюю палату, заключаетъ въ себѣ измѣненіе клятвы присяги для членовъ палаты депутатовъ и чиновниковъ; Евреи не будутъ допускаемы къ должностямъ по государственному управлению, къ духовнымъ и къ университетскимъ, а равно къ званіямъ лорда-канцлера, тайного хранителя печати, лорда намѣстника Ирландіи, лорда комиссара на церковномъ соборѣ въ Шотландіи, и ко всѣмъ должностямъ, въ коихъ занимающія оныя лица могутъ давать правительству советы или которыхъ зависятъ отъ архиепископа Кантберійскаго.

— Комиссія, назначенная главнымъ начальникомъ артиллеріи, для осмотра береговъ, доступныхъ не-

— Jeneralny Marszałek Soult od kilku dni choruje na gruppę.

— Margrabina Normanby wróciła z Londynu.

Англія Лондонъ, 3 стycznia.

Zawezoraj, jako w dniu Nowego-Roku, rozdano, z rozkazu Królowej, ubogiim w Win'sorze: mięso, chleb, kartofle, plumpudding, sukiie i 456 centnarów węgli. Przy rozdawaniu tych darów, Królowa była obecna z całym swym dworem.

— Z dziennika *Times*: „W żadnym roku nie była Anglia na tak wielkie wystawiona nieszczęścia, jak w ubiegłym. Przez ciąg 12-tu miesięcy, 4,000,000 ludzi walkały z najokropniejszą śmiercią; niedźia i zarazliwe choroby rozwijały węzły rodzin i ujgrawały się z zachwalem cywilizacji angielskiej. Sto tysięcy ludzi wytępili głód i niedzia wszelkiego rodzaju. Dodać do tego należy, że przeszło sto tysięcy wychodźców, chroniąc się przed głodem i niedzą, znaleźli śmierć w lasach i śniegach Nowego Świata. Atoli, los zawstyty nie tylko ścigał ubogich; ale nawet i bogatych srodze dojmował. Żadna klasa, żadne miasto, żadna okolica nie była wolna od jego nawiedzenia. Nie uskarżajmy się jednakże na Niebo! My sami tylko, lud i męzowie stani, jesteśmy winni; samolubne i nieszlachetne namiętności nasze, obojętność i nieczułość naszych mężów stanu, pogarda zbawiennych prawideł życia i nieustannych przestróg Opatrzności, one-to spowodowały kleski, zatamowanie handlu i utratę dobrej sławy. Odkrycie to nie jest pochlebne, ale może być pożyteczne; czego nie mogliśmy uniknąć w przeszłości, to przy najmniej na przyszłość unikać możemy.“

— Według wykazów urzędowych, wydatki w roku finansowym z 1846 na 47-my, wynosiły 55,583,323 f. szt. a mianowicie: 2,817,777, na administracyję poborów podatków; 28,077,987, na procenta od dlułu publicznego; 1,527,356, na administracyję cywilną 1,698,865 na sądownictwo; 350,818 na dyplamację; 16,864,697 na wojsko lądowe i flotę.

— Sprawozdanie banku angielskiego z ubiegłego tygodnia jest nader pomyślne. Gotowizna wynosiła 12,236,526 funt. szt., a wartość w wexlach, 25,609,075. Na giełdzie wiadomość o śmierci Xięźmezki Attelaidy sprawiła przykro wrażenie.

— Z dziennika *Globe*: „P. s\xb3annictwo Prezydenta Stanów-Zjednoczonych, jest przedmiotem powszechnej rozmowy w City. Sam dokument jest tak d\x82ugi, \x82e dosy\x82 b\x82edzie powiedzieć, jakie tu o nim wynurzają zdanie! Dalsze prowadzenie wojny z Meksykiem uważa\x82a tu za rzecz nader smutną; nadewszystko, \x82e spowoduje potrzebę nowej pozyzki i pociągnie za sobą zakaz wywozu gotowych pieni\x82dzy ze Stanów-Zjednoczonych. Sprawozdanie o dochodach publicznych jest zaspakajające; dowodzi oraz, \x82e nowa taryf\x82a korzystnie skutkowała.

— Do Southampton przybył pocztowy parostatek z Vera-Cruz, ze sztabami złota i srebra. W chwili, kiedy ten ładunek ju\x82 si\x82 znajdował na jego pokładzie, nadszedł od Jenerała Scott z Meksyku zakaz wywozu wszelkich metali droższych. Gościem wiodącym z Meksyku do Vera-Cruz, przedstawia obraz spustoszenia; za zbliżaniem się nieprzyjaciela, mieszkańcy opuszczają wsi i chronią się w lasy. Jenerał Butler wyruszył z Vera-Cruz do Meksyku z oddziałem, liczącym 8,000 ludzi; natomiast wysłano ze stolicą do pomienionego miasta 1,500 ranionych i chorych.

Dnia 5 stycznia.

— Bil o emancipacji Żydów, wniesiony do Izby Wyższej, zawiera w sobie zmianę roty przysięgi na członków Izby Deputowanych i urzędników, atoli wyłącza Żydów od rejeceji Państwa, urzędów kościelnych i uniwersyteckich, tudzież od dostojenstw: Lorda-Kancelera, Tajnego Pieczętara, Lorda-Namieistnika Irlandii, Lorda-Komisarza na zborze kościelnym w Szkoeyi, jako też od wszystkich urzędów, które koronie w sprawach duchownych mogą udzielać radę, albo od Arey-Biskupa Kanterburyjskiego zależą.

— Komisja, wyznaczona przez Jeneralnego naczelnika artyleryi, w celu zwiedzenia wszystkich brzegów,

пріятелю, обѣхавъ всю Англію, представила донесеніе, по возложенію на нее порученію.

— Адмиралтейство предписало немедленно приступить къ вооруженію кораблей. На англійскихъ верфяхъ находится теперь 75 военныхъ кораблей, а именно: 20 линейныхъ, 15 фрегатовъ, 25 корветовъ и 15 пароходовъ. Съ некотораго времени, комиссія, учрежденная главноначальствующимъ артиллерію, собирается въ Вуличъ на совѣщенія, касательно укрѣпленія морскихъ береговъ и постройки фортовъ.

— Къ 1-му Января сего года, Англійский военный флотъ состоялъ изъ 671 судна, изъ коихъ въ действительной службѣ, вместе съ 88 пароходами, находилось 233; именно: 16 линейныхъ кораблей; 35 фрегатовъ, 13 паровыхъ фрегатовъ, и 169 разныхъ меньшихъ судовъ.

— Теперь число войскъ въ Ирландіи простирается до 28,000 чл. Отрядъ этотъ можетъ быть усиленъ, если надобность того потребуетъ.

— Торговый домъ Дюрана и Макензи остановилъ свои платежи. Долги его, говорятъ, простираются до 100,000 фунт. стер.

Швейцарія. Берн, 25 Декабря.

Вчера, Швейцарскій сеймъ закрытъ на неопределеннное время. Большой советъ Бернскаго кантона созванъ къ 10-му Января. Вообще швейцарскій дѣла не представляютъ болѣе интереса, ограничиваясь мѣстными фактами.

— Изъ Милана получено извѣстіе, что генералъ Салис-Содіо, командовавшій войсками Зондербурга, и некоторые другие офицеры тѣхъ же войскъ поступили въ австрійскую военную службу. Некоторые изъ начальниковъ гражданскаго управления Луцернскаго Кантона получили въ австрійской службѣ должности по гражданской части.

Италия.

Римъ, 18 Декабря.

Его Святѣшество присутствовалъ вчера, до полуночи, въ тайной консисторіи, которая была особенно важна для Испаніи, по поводу назначенія епископовъ и архіепископовъ въ Испаніи. Папа назначилъ 21 прелата. Между прочими, на место покойнаго Фр. Пиштека, утвержденъ лембергскимъ архіепископомъ Монсіоноръ Венцеславъ Вацлавичекъ. Ожидаемое объясненіе объ Іезуитахъ не имѣло присѣмъ слушачъ мѣста.

— И Священна коллегія положила содѣйствовать со своей стороны совершиенному вооруженію гражданской гвардіи. Всѣ кардиналы обѣзились пожертвовать по 30 скуди, ихъ примѣру послѣдовали многіе прелаты и священники.

— Нынѣшнимъ полицейскимъ управлениемъ совершилъ недовольны; о сохраненіи необходимаго порядка иѣть и рѣчи. Воровство усиливается ужаснымъ образомъ. Поймавъ похитителя, чернь вынуждена сама доставлять себѣ удовлетвореніе, зная, что если отправить его въ полицію, то онъ немедленно будетъ выпущенъ его на свободу. Всѣ вообще полагаютъ, что все еще есть лица, уничтожающія благодѣтельный предначертанія правительства.

— Mons. Корболи возвратился сюда изъ Модены. Герцогъ Моденскій, по видимому, обеспечивъ себя на счетъ владѣнія фивицанскимъ окружомъ, не думаетъ о присоединеніи къ италіанскому таможенному союзу.

— Правительство объявило государственному совѣту (*Consulta*), что составленіе закона относительно учрежденія присутствіемъ и судебныхъ мѣстъ, предоставляетъ замому себѣ.

— Изъ Болоніи выступили въ Феррару, двѣ роты, швейцарскихъ войскъ, состоящихъ въ Папской службѣ.

na które mogliby wyladować nieprzyjaciel, objętejawszy całą Anglią, zdała sprawę ze swoich czynności.

— Admiralicja wydała rozkazy do niezwłocznego uzbiorzenia. Na warsztatach angielskich znajduje się obecnie 75 okrętów wojennych, to jest: 20 okrętów liniowych, 15 fregat, 25 korwet i 15 parostatków. Także od niejakiego czasu komisja, mianowana przez naczelnego dowódcę artylerii, odbywa w Woolwich swoje obrady, w przedmiocie obwarowania brzegów morskich i wzmacniania zamków.

— W dniu 1-m stycznia b. r., flota wojenna Angielska składała się z 671 okrętu; z tych, łącznie z 88 parostatkami, znajdowało się w czynnej służbie 233; jako to: okrętów liniowych 16; fregat 35; fregat parowych 13, a mniejszych statków ogółem 169.

— Obecnie znajduje się w Irlandii 28,000 wojska; siła ta może być pomnożona, jeżeli potrzeby kraju tego wymagać będą.

— Dom handlowy Durand i Mackenzie zawiesił swoje wypłaty. Jego stan bierny wynosi 100,000 funt. szt.

Szwaicarya. Bern, 25 grudnia.

Wezoraj, Sejm Związkowy zamknął swoje posiedzenia na czas nieograniczony. Wielka Rada Kantonu Berneńskiego zwolniona została na 10 stycznia. W ogólnosci sprawy Szwajcarskiej nie mają juž żadnego szczególnego interesu, gdyż ograniczają się tylko do miejscowych czynności.

— Z Mediolanu otrzymano wiadomość, że Jeneral Salis-Soglio, który dowodził wojskiem Oddzielnéj Ligii, jako też wielu innych oficerów tegoż wojska, weszli do austriackiej służby wojennej. Niektórzy naczelnicy cywilnego zarządu Kantonu Lucerny, otrzymali też w austriackiej służbie miejsca w wydziale cywilnym.

Włoscy.

Rzym, 18 grudnia.

Ojciec sw. odbędzie wezoraj przed południem tajny Koncytorz, który szczególnie ważnym był dla Hiszpanii, z powodu osadzenia wielu i killu lat opróżnionych Biskupstw i Arcybiskupstw hiszpańskich. Papież mianował w ogóle 21 Biskupów i Arcybiskupów. Między innymi, w miejscu zmarłego Fr. Fischeka, zatwierdzony został Arcybiskupem Lwowskim Prałat Wencesław Wacławieczek. Spodziewane wspomnienie o Jezuitach ta razem nie miało miejsca.

— Kollegium święte postanowiło przyłożyć się także do zupełnego uzbiorzenia gwardii obywatelskiej. Wszyscy Kardynałowie zobowiązali się złożyć po 30 skudow, w 12 ratach; za tym przykładem poszło wielu Prałatów i xięży.

— Z teraźniejszego zarządu policyjnego panuje tu znów wielkie niezadowolenie o utrzymaniu potrzelnego porządku niema ani mowy; złodziejstwo mozy się w zatrważający sposób. Samo społóstwo, pojawiwszy złodzieja, wynierzać sobie musi sprawiedliwość, wiedząc, że jeśli go w ręce policyi odda, wnet uwalniony zostanie. Powszechnie jest zdanie, że ciągle jeszcze są pewne osoby, które paralizują zbawienie zamiary rządu.

— Mons. Corboli powrócił tu z Modeny. Zdaje się, że Xiąże Modeny, od czasu jak sobie zapewnił posiadanie okręgu Fivizzano, o przyłączeniu się do włoskiego Związku celnego ani myśle nie chce.

— Rząd oświadczył Radzie Stanu (*Consulta*), że wydanie prawa pod względem organizacji urzędów, sam sobie pozostawił.

— Z Bolonii wyruszyły do Ferrary dwie kompanie Szwajcarskiego wojska, zostającego w służbie Papiezskiej.

Модена, 22 Декабря.

Сегодня, въ 4-мъ часу по полудни вступили сюда австрійскія войска; въ чель ихъ находился герцогъ, который ъздилъ на встречу иль съ военцою музикою. Герцогъ объявилъ, что эта интервенція временная, и предпринята для обеспечения исполненія трактатовъ, послѣ чего австрійскія войска оставятъ страну.

— Изъ Медіолана сообщаютъ, что тамошнимъ центральнымъ собраниемъ положено было отправить въ Вену депутацию, съ просьбою объ указаніи порядка, которымъ могли бы быть представляемы престолу жалобы на мѣстное правление. Пречія по сему предмету были довольно жарки.

Испания.

Мадридъ, 18 Декабря.

Въ засѣданіи конгресса, происходившемъ третьего дня, начальники умѣренной партии перепали отъ защиты Королевы Христинѣ на нападеніе на герцога Витторіи (Эспартеро). Г. Пидаль стоялъ въ чель атаковавшей фаланги. Въ качествѣ защитника Эспартеро явился его другъ, генералъ Инфантадо, который объяснилъ между прочимъ, что Королевѣ снова могутъ быть нужны услуги Эспартеро, такъ какъ еще существуетъ 28-ми-лѣтній претендентъ; на это генералъ Нарваэзъ отвѣчалъ: „Если есть 28-ми-лѣтній претендентъ, то есть также и 17-ти-лѣтнія испанскія Королева, которую будемъ защищать я и всѣ добрые Испанцы.

— Въ одномъ изъ здѣшнихъ журналовъ напечатано: „Что предполагали вчера люди, которые никогда не забываютъ и не прощаются? Легко угадать, что предположеніе ихъ состо ло въ томъ, чтобы польстить дамѣ, отъ которой всего ожидаются и опасаются, чтобы она ввѣрила имъ картино вождѣнійной власти, которую они съ негодованіемъ видятъ въ рукахъ генерала Нарваэза. Они предположили также разрушить непрочно воздвигнутое зданіе примиренія и забвеніе прошедшаго, чтобы на развалинахъ его воздвигнуть бѣдственную диктатуру, которая Испаніи стоила уже столько слезъ. Г-нъ Монъ отозвался третьего дня съ презрѣніемъ къ генералу Нарваэзу: „Примирильныя слова генерала Нарваэза порождаютъ во мнѣ только отвращеніе. Намъ не нужно никакого примиренія, великое помилование, всякая терпимость были бы злодѣяніемъ, ослѣпленіемъ.“ Иль произнесенныхъ Г. Мономъ и Пидалемъ рѣчей видно, чего можетъ ожидать здѣсь Эспартеро, если они получатъ власть. Самъ министръ юстиціи сказалъ: „Если бы я былъ Эспартеро, то подумалъ бы о томъ, возвращаться ли мнѣ въ Испанию.“

— Большинство конгресса, то есть умѣренная партия опредѣлила вчера въ вечернемъ частномъ засѣданіи, большинствомъ 105 голосовъ противъ 14, Г. Саламанку и его товарищей подвергнуть обвинению.

— Маркизъ Мирафлорезъ, губернаторъ дворца, подалъ въ отставку, по той причинѣ, что Королева не одобрила помѣщенія Маркизы Санта-Крузъ, недавно удаленной изъ службы, въ печатномъ спискѣ придворныхъ дамамъ прежде графини Монтіхо, которая состоитъ нынѣ оберъ-гофмейстеромъ.

— Дочь инфанта Донъ Франциско, герцогиня Сесса, разѣшилась вчера отъ бремени припцемъ.

22 Декабря.

Для предположенного обеспечения Чарбинскихъ острововъ отъ чужестранного нападенія, конгрессъ опредѣлилъ вчера наборъ въ 25,000 чел. Полковникъ артиллеріи Лухамъ уѣздилъ въ необходимости обращенія вниманія на испанскія владѣнія при сѣверныхъ берегахъ Африки, такъ какъ нынѣ Испаніи угрожаетъ не только съ сѣверной границы, но и съ южныхъ береговъ, держава, неоднократно уже нарушившая ея независимость, (здѣсь рѣчь идетъ о Франціи). Генералъ Нарваэзъ объявилъ при семъ, что правительство предприняло уже мѣры для обеспечения своихъ владѣній, и что высшія интересы не позволяютъ ему дать точнѣшихъ объясненій. Сегодня обнародованъ въ *Gaceta* декретъ, по силѣ коего испанскія владѣнія въ Африкѣ при средиземномъ морѣ образуютъ отнынѣ особое генераль-капитанство; генералъ Рось-де-Оланъ

Modena, 23 grudnia.

Dziś o godzinie 1 z południa wkroczyły tu wojska austriackie; na czele ich znajdowało się sam Xiąże, który wyjechał był na ich spotkanie z muzyką wojskową. Xiąże obwieścił, że ta interwencja jest tylko czasową, dla pewności wykonania traktatów, pocztem wojska austriackie ustąpią z kraju.

— Donoszą z Mediolanu, że tamęczne centralne zgromadzenie postanowiło wysłać do Wiednia deputacyję, z prośbą o oznaczenie drogi, jaką podawane będą mają do tronu zażalenia na rząd prowincyjny. Rozprawy w tym względzie były nader żywe.

Hiszpania.

Madryt, 20 grudnia.

Na onegdajszem posiedzeniu Kongressu, naczelnicy stronnic twumiarkowanego przeszli od obrony Królowej Krystyny do poszuków na Xięcia Wittoryi (Espartero). Pan Pidal stanął na czele kolumny atakującej. W obronie Esparterego wystąpił przyjaciel jego, Jenerał Infantado, który oświadczył między innymi, że Królowa może znów potrzebować usług Esparterego, gdyż się znajduje 28-letni pretendent; na co Jenerał Narvaez odpowiedział: „Jeżeli jest 28-letni pretendent, to jest także 17-letnia Królowa hiszpańska, której ja i wszyscy dobrzy Hiszpanie do ostatniej kropli krwi bronić będziemy.“

— Z powodu tego posiedzenia, jeden z dzienników tutejszych mówi: „Co zamierzali sobie ludzie, którzy nigdy nie zapominają i nie przebaczają, łatwo odgadnąć można. Zamierzyli oni pochlebić damie, od której się wszystkiego spodziewają i lękają, aby im powierzyła berło upragnionej władzy, które z nichczeją widzą w ręku Jenerała Narvaeza. Zamierzyli oni także obalić złe ugruntowaną budowę pojednania i zapomnienia przeszłości, aby na jej zwaliskach wznieść nieszczęsną dyktaturę, która już Hiszpanię tyleż i krwi kosztowała. P. Mon zwołał onegdaj z pogardą do Jenerała Narvaeza: „Pojednawcze słowa Jenerała Narvaeza wzbudzają we mnie tylko odrazę. Nie chcemy żadnego pojednania; wszelki wzgląd, wszelka tolerancja, byłaby zbrodnią, zaślepieniem.“ — Zmów PP. Mon i Pidal okazuje się, czego się tu Espartero spodziewać może, jeżeli ci Panowie osiągną władzę. Sami Minister sprawiedliwości powiedział: „Gdybym był Esparterem, bardziej bym się nad tem namyślał, czy mam wrócić do Hiszpanii.“

— Większość Kongressu, to jest stronictwo umiarkowane, uchwaliła wezoraj na wieczornym prywatnym posiedzeniu, większość głosów 105 przeciw 14, aby P. Salamanca i jego kolegów w bytym gabinecie postawić w stanie oskarżenia.

— Margr. Miraflores, Gubernator pałacu, podał się do dymisji, a to z powodu, że Królowa zganiała mu umieszczenie Margrabiny Santa-Cruz, oddaloną niedawno ze służby pałacowej, w drukowanym wykazie dam dworskich przed Hrabiną Montijo, która przecież jest W. Damą dworu.

— Xieżna Sessa, córka Infanta Don Franciszka, powiła wezoraj syna.

Dnia 22 grudnia.

Dla zamierzonego zabezpieczenia wysp Chafarinas od obecnej napaści, uchwalił wezoraj Kongress zaciąg 25,000 ludzi. Przy tej sposobności, Pułkownik od artylerii, Lujan wykazał konieczność zwrócenia szerszej uwagi na posiadłości hiszpańskie przy północnych brzegach Afryki, gdyż obecnie zagrożona jest Hiszpania nie tylko od granicy północnej, ale i od pobraża leżącego na południu, i to przez to samo mocarstwo, które już nie raz pogwałciło ją niepodległość. (Mowa tu o Francji), Jenerał Narvaez oświadczył na to, że rząd przedsięwziął już środki dla zabezpieczenia tych posiadłości, wyższe atoli wzgledy nie dozwalały mu dalszych udzielić objaśnień. Dziś ogłosza taż *Gaceta* dekret, moc którego posiadłości hiszpańskie w Afryce nad m. Środziemnym, stanowią odtąd oddzielny Kapitanat Generalny. Jen. Ros de Olano, mianowany został Generalnym Kapitanem tych posiadłości, a Jenerał Chacon

назначенъ ге нераль капитаномъ этихъ владѣній, а генераль Чаконъ Мелильскимъ губернаторомъ, отъ укрѣпленія коей зависѧ чафаринасскіе острова. Донынѣ начальствовалъ тамъ только полковникъ.

— Изъ Барселоны отправлено на Чафаринскіе острова два баталіона егерей.

Т У Р Ц І Й.

Константинополь, 15 Декабря.

13-го числа с. м., всѣ сановники были у Султана съ поздравлениемъ, по случаю наступленія турецкаго нового года (1264).

— На днѣхъ скончалась младшая дочь Султана, принцессы Назиме.

— На прошедшей недѣлѣ заболѣло здѣсь холерою всѣго нѣсколько человѣкъ. По письмамъ изъ Aleppo, эпидемія эта свирѣпствуетъ нынѣ въ Diarbekirѣ, корюкая появилась также и въ Marashѣ.

— Во времена бури, продолжавшейся нѣсколько дней на черномъ морѣ въ первыхъ числахъ сего мѣсяца, погибло нѣсколько кораблей.

— Для ожидаемаго здѣсь папскаго Іунії, наняли уже помѣщеніе въ одной изъ здѣшнихъ гостинницъ,

Сѣв. Амер. Соед. Штаты.

Нью-Йоркъ, 5 Декабря.

Завтрашняго числа открываются засѣданія конгресса

— Изъ Мексики получены извѣстія отъ 16-го Ноября. Въ столицѣ этой республики, а равно въ городахъ, занятыхъ Американцами, господствуетъ совершенное спокойствіе. Засѣданія Мексиканскаго конгресса въ Кверетаро, еще не открыты, по поводу малаго числа членовъ. Говорятъ, что области: Санть-Луи, Закатекасъ и Дуранго приняли монархическія предложения генерала Паредеса и обязались сформировать 18,000 войска. Въ Чихуахуа Мексиканцы принудили Американскій войска очистить городъ.

— Въ *M. Chronicle* обнародованы о мексиканскихъ дѣлахъ слѣдующія подробности: Монархическая партия, въ главѣ коей находится генераль Паредесъ, все болѣе и болѣе усиливается и намѣрена избрать владѣтелемъ Мексики г-на Итурбиде, потомка послѣднаго императора сей страны, или же одного изъ французскихъ принцевъ.

— Сообщаютъ, что дипломатическій Агентъ Соединенныхъ Штатовъ, Г. Тристъ, началъ переговоры относительно приобрѣтенія покупкою Верхней Калифорніи, а также нѣкоторыхъ округовъ Новой Мексики, Нового Леона и проч. Утверждаютъ также, что знаменитый Джонъ Киней-Адамсъ намѣрѣнъ требовать въ будущемъ собраніи конгресса приобрѣтенія посредствомъ покупки всей Мексики и совершенного уничтоженія невольничества въ этой странѣ.

— Въ Газетѣ *R. publ. isano*, издаваемой въ Мексикѣ, сообщаютъ, что, 1-го Ноября, члены конгресса прибыли въ достаточномъ числѣ въ Кверетаро, для начатія своихъ дѣйствій. Въ позднѣйшемъ письмѣ изъ Кверетаро сообщаютъ, что конгрессъ открылъ свои засѣданія, 2-го Ноября, что Г. Хоз Маріаль Годои или Идій назначенъ президентомъ, а Г. Д. Германдѣстъ вице-президентомъ конгресса. Въ другомъ письмѣ изъ Мексики отъ 8-го Ноября, присовокупляютъ, что хотя конгрессъ вообще благопріятствуетъ миру, однако опасаются избрания въ президенты г-на Семплидо, нынѣшнаго временнаго президента, который принадлежитъ къ партіи, поддерживающей дальнѣйшее продолженіе войны.

— По послѣднимъ извѣстіямъ, Мексиканскій конгрессъ, чтобы избѣжать военнаго вліянія, переведенъ въ Мореллю.

Gubernatorem Melilli, do ktorej to twierdzy wyspy Chafarinas naleza. Dawniej dowodzi tam tylko Półkownik.

— Z Barcelony wyslano na wyspy Chafaryny dwa bataliony strzeleców.

Т У В О У І.

Konstantynopol 22 grudnia

Dnia 13 b. m. wszyscy Wieley Dignitarze skladali Sułtanowi powiêszowania, z powodu nastapiłnego w dniu 9 nowego roku tureckiego 1264.

— Najmłodsza córka Sułtana, Xiężniczka Nazimé, w tych dniach zakończyła życie

— W przeszły tygodniu zapadło tu tylko kilka osób na cholerę. Według listów z Aleppo, zaraza ta panuje obecnie w Diarbekir, i miała wybuchnąć w Maraszu.

— Podezja kilkodniowych burz, panujących na morzu Czarnem w pocz±tku b. m. zatonęło 10 okrętów.

— Dla spodziewanego tu Nuneyusa Papiezkiego na-jeto juž mieszkanie w jednym z hotelów tutejszych.

STANY-ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ,

New-York, 5 grudnia.

Kongress rozpoczyna jutro swoje posiedzenia.

— Wiadomości z Meksyku dochodzą do 16 listopada. W stolicy tej Rzeczypospolitej i miastach, przez Amerykanów zajętych, panuje najzupełniejsza spokojność. Kongress Meksykański w Queretaro, dla małej liczby członków nie rozpoczęł jeszcze swych obrad. Mówią, że prowincje: San Luiz, Zacatecas i Durango, skłoniły się do projektów monarchicznych Jenerała Paredes i zobowiązaly się wstawić wojsko, 18,000 głów liczące w Chihuahua. Meksykanie zmusili do wstąpienia wojска Amerykańskie.

— *Morning-Chronicle* egzemplarz jeszcze o interesach Meksyku następujące nowe szczegóły: Stronnictwo monarchiczne, na czele którego znajduje się Jenerał Paredes, oraz bardziej się wzmagajÄ' i ma zamiar wybrać na panującego w Meksyku, P. Iturbide, potomka ostatniego Cesara tego kraju, lub też jednego z królewiczów francuskich.

— Doneszą jeszcze poinformujÄ' o P. Trist, agent dyplomatyczny Stanów-Zjednoczonych, zawiazał negocjacje względem zakupienia wyższej Kalifornii, oraz kilku powiatów Nowego Meksyku, Nowego Leonu i t. d. Utrzymują także, że sławny John Quincy Adams ma zamiar nalegać na przyszlem zgromadzeniu Kongresu o nabycie całego Meksyku i zupełne zniesienie niewolnictwa w tym kraju.

— Dz. *R. publicano*, wychodzący w Meksyku, pisze, że dnia 1 listopada, członkowie Kongresu przybyli w dostatecznej liczbie do Queretaro, dla rozpoczęcia swych prac. List pośredni z Queretaro donosi, że Kongress urządził się dnia 2 listopada, że P. Jos. Marial Godoy czy Eedey, mianowany został Prezesem, a P. D. Hernandez Wice-Prezesem Kongresu. Inny list pisany z Meksyku pod dniem 8 listopada dodaje, że lubo Kongress w ogólnosci sprzyja pokojowi, obawiajÄ' się mianowania na posadę tymczasowego Prezydenta Rzeczypospolitej, Pana Cembliido, który zdaje się być stronkiem dalszego prowadzenia wojny.

— Podług ostatnich wiadomości, Kongress Meksykański, aby uniknąć wpływu wojskowego, przeniósł swe siedlisko z Queretaro do Morelli.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ф. Гликоберга—Печ. позвол. 13-го Января 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. А. Мухинъ.